

# Jerzy Kmiecński, Tadeusz Grabarczyk

---

## Odry, pow. Chojnice

---

Informator Archeologiczny : badania 7, 150

---

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wokół obiektów - domów wystąpiły ślady po słupach na zewnątrz jak również i wewnątrz.

W roku przyszłym planuje się podjęcie dalszych badań ratowniczo-wykopaliskowych.

ODRY, pow. Chojnice

Katedra Archeologii  
Uniwersytetu Łódzkiego

Badania prowadził doc. dr Jerzy Kmiecinański.  
Autorem sprawozdania jest mgr Tadeusz Grabarczyk. Finansował Uniwersytet Łódzki. Ósmy sezon badań. Cmentarzysko płaskie i kurhanowe z okresu wpływów rzymskich.

Kontynuowano badania odsłaniając obszar o powierzchni 100 m<sup>2</sup>. Odkryto tu 49 grobów, a w tej liczbie 11 szkieletowych, 5 popielnicowych i 33 jamowe. Było to największe skupisko grobów odkryte na tym stanowisku. Groby były ubogo wyposażone. Do najbogatszych należał grób szkieletowy nr 170 na który składały się m. in. 4 brązowe fibule i 2 brązowe bransolety ze żmijową główką, grób szkieletowy nr 174, który zawierał kółko z 71 paciorków srebrnych, szklanych i bursztynowych oraz grób popielnicowy nr 181 gdzie wystąpiły 2 srebrne klamerki esowate, 2 brązowe fibule, klucz brązowy i srebrne dwustożkowe paciorki ze skręconego drutu. Część grobów zwłaszcza jamowych przykryta była dużymi kamieniami / stelami ?/.

Ponadto przebadano kurhan nr 16 znajdujący się w bezpośrednim sąsiedztwie badanego aru. Pod zniszczonym brukiem kamiennym odkryto ślady orki a w centrum groby popielnicowy i szkieletowy zawierający jedynie kości ludzkie.

W celu udoskonalenia dokumentacji użyto po raz pierwszy wiedzy fotograficznej produkcji szwedzkiej. Z całą pewnością stwierdzić należy, iż pozwoliło to na eliminację części dokumentacji rysunkowej.

Uzyskany materiał zabytkowy pozwala datować wszystkie tegoroczne zespoły grobowe na fazy B2 i C 1 wg Eggersa.

OTALAŻKA, pow. Grójec

Instytut Historii Kultury Materialnej PAN  
w Warszawie  
- Zakład Epoki Metali

Badania prowadził mgr Witold Bender przy udziale konsultanta-geologa doc. dr E. Stupnickiego. Finansował IHKM. Siódmy sezon badań. Stanowisko torfowe. Miejsce kultowe. Okres późnorzymski.

Zbadano przestrzeń o powierzchni 155 m<sup>2</sup> przy przeciętnej głębokości wykopów do 2,5 m. Równoległe do badań archeologicznych, kontynuowano wiercenia geologiczne.